

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

ning. Jeg tror også, det ærede medlem vil være enig med mig i, at med det begrænsede beløb, der er til rådighed, vil det næppe have noget formål at åbne en låneadgang for landets 80 000 eller 90 000 detailhandlere. Så skulle man ind på en lovgivning af en helt anden karakter og med helt andre beløb.

Med henblik på spørgsmålet om Færøerne kan jeg bekræfte, at det kun drejer sig om lån til håndværk og industri, der for færøske erhvervsdrivende kan søges om i forbindelse med denne lov.

Overfor det ærede medlem hr. Axel Christensen kan jeg bekræfte, at det naturligvis er meningen, at den lov, der her er til behandling, skal dække alle de formål, som ikke længere kan dækkes af loven om erhvervsinteresserne, når den nu får en ny skikkelse, herunder også de specielle formål, det ærede medlem nævnte.

Når det ærede medlem endelig bragte frem til overvejelse spørgsmålet om nye amtsrepræsentanter, skal jeg meget gerne tage det i betragtning, når administrationen nu skal tilrettelægges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 159 af 18. maj 1937 om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 255 af 25. juli 1938.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1713).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg har herved den ære for det høje landsting at anbefale forslag til lov om ændringer i lov nr. 159 af 18. maj 1937 om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 255 af 25. juli 1938.

Det i folketinget i indeværende rigsdagsamling af socialministeren fremsatte forslag til lov om bosætningslån ville nødvendiggøre visse ændringer i den gældende sparekasselov. Lovforslaget om bosætningslån er desværre ikke kommet igennem, men uanset det har man fra Danmarks Sparekasseforenings side ønsket, at der blev foretaget visse andre ændringer i loven. Det drejer sig navnlig om den nugældende sparekasselovs § 9, andet stykke, hvorefter en sparekasses sekun-

dære anbringelser ikke må udgøre mere end 7 gange kassens egenkapital. Denne bestemmelse har fra første færd givet anledning til megen kritik, og da jeg har fundet de af sparekasseforeningen og samtidig af sparekassetilsynet fremførte grunde for bestemmelsens ophævelse meget vægtige, foreslås bestemmelsen ophævet ved lovforslagets § 4. Samtidig foreslås bestemmelserne i paragraffens tredje og fjerde stykke ophævet, idet disse bestemmelser ingen betydning får, hvis andet stykke bortfalder. I forbindelse med ændringen af § 9 foreslås der visse redaktionelle ændringer af den nugældende lovs §§ 15 og 16, som det næppe er nødvendigt at jeg går nærmere ind på.

Ifølge sparekasseloven må en sparekassedirektør eller en afdelingsbestyrer i en sparekasse ikke deltage i ledelsen af visse andre pengeinstitutter, ligesom det er forbudt sparekasserne at anbringe deres midler i aktier. Dette forbud, der må anses for velbegrundet og nødvendigt, vil imidlertid virke urimeligt i forhold til den virksomhed, som sparekasserne under aktieselskabsform har påbegyndt til fremme af skoleopsparingen, og vil lægge hindringer i vejen for det samarbejde for deres fælles interesser, som kasserne har indledt med den tidligere bank D. B. Adler & Co., bankaktieselskab. Denne banks aktiemajoritet er overtaget af landets sparekasser. Ved lovforslagets §§ 2 og 5 tilsigtes der tilvejebragt hjemmel for kasserne til at eje aktier i og deltage i ledelsen af disse virksomheder. Endvidere har jeg under udvalgsbehandlingen i det andet høje ting foreslået en ændring af den nugældende sparekasselovs § 14, hvorefter det til brug for tilvejebringelsen af en periodisk sparekassestatistik pålægges de større sparekasser til sparekasseseinspektøren at indsende månedlige balancer; for de mindre kassers vedkommende skal tilsvarende balancer indsendes kvartalsvis. Endelig har en ministeriet for nylig forelagt sag, hvor en sparekasse havde ansat et tilsynsrådsmedlem som overordnet funktionær i kassen med direktørløn, uanset at ministeriet i medfør af sparekasselovens § 7, stk. 4, havde afslået at godkende hans valg til direktør, foranlediget mig til at foreslå reglerne i sparekasselovens §§ 7 og 8 skærpet. Selvom forslaget til lov om bosætningslån ikke vil blive ophøjet til lov i indeværende rigsdagsamling og de af denne lov nødvendiggjorte ændringer i sparekasseloven derfor bortfalder, har man fra såvel sparekasseforeningens som fra sparekassetilsynets side lagt vægt på, at de i det foreliggende forslag iøvrigt indeholdte ændringer af den gældende spare-